

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

§. 6. De denuntiationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

& Concilii Trid. compertum, nonnulla propè similia præteritis jam dudum annis emanâsse. Quidquid sit, res valdè ambigua est, proinde à petendo debitum abstinendum, donec conjuges in hac parte meliùs fuerint instructi.

§. 6. *De Denuntiationibus.*

Circa Denuntiationes varia proponi solent observanda.

1. Quòd denuntiationes in Ecclesia fieri debeant. Videntur etiam fieri posse in Oratorio, vel juxta ecclesiam, aut alio in loco, ad quem magnus fidelium numerus concurrere solet.

2. Fieri debent à Parocho, aut alio Sacerdote ex ejus licentia.

3. Debent fieri in Parochia, in qua habitant contrahentes. Si in diversis Parochiis habitent, necessè est, ut proclamationes in utraque fiant.

4. Debent fieri tribus diebus festivis ita continuis, ut nullius festi interventu separentur.

P. 1. An Parochus possit autoritate propriâ denuntiationes illas omittere, vel pauciores tribus facere?

R. Neg. Et Parochus mortaliter peccabit, si vel unam tantùm omittere præsumat; quia *Tridentini* præceptum, denuntiationes illas injungens, non parvi apparet momenti.

2. Quis potest dispensare circa denuntiationes?

R. Juxta Trid. sess. 24. cap. 1. de reform. id fieri posse ab Episcopo, vel ejus Vicario; non tamen ad dispensandum procedendum est, nisi habitâ causâ. Justæ autem causæ variæ assignantur.

1. Quando Matrimonium creditur injustè impediendum per maleficia, vel per fraudes, seu violentiam parentum, aut aliorum.

2. Quando denuntiationes fieri non possunt absque aliquo notabili incommodo, vel etiam absque scandalo.

3. Si quis in periculo mortis; si quis debeat longiùs proficisci, & iter tantam non patiatur moram, justa est dispensandi ratio.

4. Si Matrimonium priùs publicè contractum, sed ob occultum impedimentum fuerit invalidum.

5. Si timeantur gravia jurgia, vel rixæ inter corrivales, vel etiam inter parentes, nisi statim expediatur.

6. Si ex cita Matrimonii expeditione notabilis aliqua utilitas speretur, dummodo nullum appareat impedimenti occulti periculum.

3. Utrùm factis denuntiationibus, qui impedimentum aliquod novit, illud Pastori, vel Episcopo statim indicare teneatur, etiamsi sit occultum?

R. Regulariter teneri; ideo enim Ecclesia denuntiationes fieri præcepit, ut occulta impedimenta detegantur, atque ita gravia mala, V. G. adulteria, incæstus, sacrilegia &c. caveantur.

Sed quando infamiæ nota contrahentibus inureretur, aut simile aliquod nocumentum ex huiusmodi manifestatione ipsis obveniret, clam de impedimento latente instruendi, & efficaciter monendi essent, ut à matrimonio abstinerent.

Si

Si tamen privata monitio non profutura sciretur, impedimentum, non obstante illâ infamiâ, ad Episcopum, vel pastorem deferre deberet, quando nempe matrimonium hoc pacto impediri posset.

¶ An contrahens, legitimè interrogatus de impedimento occulto, teneatur illud prodere, & à matrimonio abstinere?

¶ Quòd à Matrimonio abstinere debeat, in aperto est. Ceterùm impedimentum licitè detegere nequit, quando ex illa declaratione vel infamię labes, vel simile damnum alicui obveniret. Tunc igitur dispensationem petere, vel prætextum à sponsalibus resiliendi querere debet.

CASUS XXV.

Concubinarium vult concubinam ducere ad prolem legitimandam, & periculum mortis non paritur dispensationem peti: Queritur, an Parochus proclamationes licitè omittere nequeat, non petita ab Episcopo dispensatione?

¶ Aff. Quia mentem Tridentini sic possumus interpretari, ut legem suam ad hujusmodi Casus non voluerit extensam.

CASUS XXVI.

Quid agendum Parocho, ubi occultum aliquod impedimentum subesse deprehendit?

¶ Quòd contrahentes de obice illo monere debeat, & non nisi habitâ dispensatione, matrimonio assistere possit.

Si, non obstante Parochi monitione, partes Matrimonium inire velint, illos ad Episcopum,

ejusve Vicarium remittere poterit, ita tamen, ut ipsum de impedimento debite informet.

Sed quid si hujusmodi impedimentum, non nisi ex confessione Sacramentali norit?

¶. Quod Parochus, secluso contrahentium consensu, extra Confessionem perinde se gerere debeat, ac si nihil sciret.

CAPUT ULTIMUM.

De bonis Matrimonii.

§. I. *Quot sint Matrimonii bona?*

TRia sunt Matrimonii bona fidelium, scilicet
FIDES, PROLES, ET SACRAMENTUM.

Per *Prolem* intelligitur *legitima generatio pro-
lis, ejusque ad cultum Dei educatio.*

Per *Fidem* intelligitur *fidelitas conjugalis, vi
ejus obligantur conjuges inter se commisceri, & non
eum alio.*

Per *Sacramentum* denique intelligitur *vincu-
lum indissolubile Matrimonij, quatenus representat
indissolubilem conjunctionem Christi cum Ecclesia.*

Actus conjugalis per se est licitus, dum fit ad
debitum finem, qui est generatio prolis, atque
in hunc finem à Deo matrimonium est institu-
tum Gen. 1. *Crescite & multiplicamini.*

P. I. An conjux teneatur reddere debitum alteri
coniugi exigenti?

¶. Aff. Idque sub gravi, quia materia est gravis.
Constat ex Apost. 1 ad Cor. 7. *Uxori vir debi-
tum reddat, similiter & uxor viro. Mulier sui*

cor-